

Kostenpost december 2020

Verbinding

November 2019, nu ongeveer een jaar geleden. Een man meldt zich bij zijn huisarts met vreemde ziekteverschijnselen, niet wetende dat een jaar later de hele wereld in de greep wordt gehouden door een pandemie. Een waarvan we de gevolgen, op welk vlak dan ook, nu nog onvoldoende overzien.

Er wordt veel over gesproken en geschreven. De maatschappij wordt op de proef gesteld en de economie krijgt nu, en in de komende jaren, een flinke knauw. Zoals Ron van den Berg in mei van dit jaar al treffend beschreef, gaan vastgoed, bouw en infra hier zeker de gevolgen van ondervinden. Kortom, we gaan een onzekere periode tegemoet.

Maar wat betekent die onzekerheid voor jou? En belangrijker: wat doet dat met jou? “Nee, het is lekker druk en het thuiswerken gaat me goed af” hoor je dan maar al te vaak. Poeh, ik wil in dit stukje eigenlijk gewoon eerlijk zijn. Ik heb het er moeilijk mee. Ik maak me zorgen over de toekomst en mis mijn collega's en vakgenoten. We spreken elkaar wel, maar ook weer niet echt. We praten te veel in de algemene laag en stellen ons liever niet kwetsbaar op.

Ik ben blij en trots dat onze vereniging in de afgelopen periode hele mooie initiatieven heeft genomen om de verbinding te behouden. Een jaarvergadering via Zoom, seminars werden webinars en we hebben voorzichtig geëxperimenteerd met een heuse NVBK WhatsApp groep. We zien zelfs dat we online meer bereik hebben dan offline. Top!

Maar toch, het blijft aan me knagen. Het is geen echt, echt contact. Met aandacht. Met empathie. Met een glimlach, frons of knipoog. Die elementen maken dat je echt in contact bent. Toegankelijk én misschien wel kwetsbaar. Tja, maar hoe dan? Ik heb wel een idee. We maken er geen ouderwetse telefoonboom van, maar scroll eens door de ledenlijst op de website van de vereniging. Ik weet zeker dat je de naam ziet staan van iemand die je normaal gesproken even had gesproken op een van onze bijeenkomsten. Kom, toon initiatief, pak je telefoon en bel die persoon. Vraag hoe het met hem of haar gaat. Hoe het echt gaat, wel te verstaan... Ik weet zeker dat het gewaardeerd wordt!

Ik wens jullie veel gezondheid. Blijf verbonden en van harte hoop ik: tot snel!

Gerard van Dijk
Bestuurslid NVBK